

§ 2 helt skal udgaa, og foreslaar det ved to Ændringsforslag, idet man deler § 2 i to Afdelinger. Det forekommer mig, at man her ved dette lille Lejlighedslovforslag, til Trods for at man ikke ønsker, hvad jeg meget godt forstaar, i Debatten at komme dybt ind paa det store Spørgsmaal om Præsteløftet, søger at gøre det til et Hovedpunkt i Modstanden mod § 2. Saaledes ligger det selvfølgelig. Det er ikke os eller Kirkeministeren, der foreslaar noget nyt, det nye er, som jeg udtalte ved første Behandling, at nu aabner man Adgang til Præsteembederne i den danske Folkekirke uden Hensyn til teologisk Embedseksamen eller Studentereksamen, men man fastholder det Krav, som ogsaa hidtil har været stillet, at alle skal aflægge Præsteløftet, og naar Hr. Povlsen paa Mindretallets Vegne foreslaar, at Bestemmelsen herom skal udgaa, er det Mindretallet, der søger at sætte noget ganske nyt i Højsædet i Danmark. Det forekommer mig, at netop det ærede Medlem Hr. Povlsen burde være den sidste til nu at rejse en Kamp mod Præsteløftet; hvis Præsteløftet var det ærede Medlem i en saadan Grad imod, som Udtalelserne i Betænkningen og som en enkelt Udtalelse her i Dag vidner om, forekommer det mig, at det ærede Medlem, der selv har siddet som Kirkeminister i en radikal Regering i en Aarrække, som er Medlem af et Parti, der har været Regeringsparti i 7 Aar, med nogen Ydmyghed burde sænke sit Hoved og tænke paa, at han ikke selv har gjort noget for at tage det saare vigtige Spørgsmaal op til Forhandling eller til Ændring. Naar det er Tilfældet — og det tror jeg, det er, jeg har ikke set noget som helst om, at det ærede Medlem har foretaget sig noget i den Retning, han har i en Aarrække siddet paa sin fremskudte Plads i Tavshed —, saa kunde man for saa vidt ogsaa have gennemført dette lille Lovforslag, uden at der skete nogen som helst Skade, saa meget mere som han sikkert er enig med os i, at det er paakrævet og bør gennemføres hurtigst muligt.

Ændringsforslaget om, at de to sidste Punkter i § 2 skal udgaa, maa jeg ogsaa anbefale at stemme imod. Det forekommer mig rimeligt, at det, naar man giver de under Punkt 6 omtalte Lægmænd Adgang til at blive Præster, maa kræves, at der skal være enten et enstemmigt Ønske hos Menighedsraadet eller en kvalificeret Majoritet hos Menighedsraadenes Vælgere. Det er formentlig et saare rimeligt Krav at fastholde, og jeg havde egent-

lig tænkt mig, at man ogsaa fra det ærede Medlems og hans Meningsfællers Side kunde have givet Tilslutning til dette Standpunkt.

Hr. Moltesens Ændringsforslag maa jeg ligeledes anbefale at stemme imod. Det forekommer mig, at man ikke bør indføre den ganske nye Regel, at der kan være Folk, som af Biskoppen og Ministeren kan fritages for at aflægge Præsteløfte; jeg ved ikke, hvem det er, man hermed ønsker fritaget. Ved dette lille Lejlighedslovforslag synes jeg, vi maa holde paa den nuværende Ordning med Hensyn til Præsteløftet og ikke kaste os ud i en stor Debat om dette Spørgsmaal, som sikkert i Øjeblikket ikke ret mange hverken Enkeltpersoner eller Partier ønsker en indgaaende Drøftelse af.

Jeg maa altsaa anbefale, at man stemmer for Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3 og stemmer mod alle de øvrige Ændringsforslag.

Povlsen: Naar den ærede Ordfører (Lillelund) nu atter bebrejdede mig, at jeg i den Tid, jeg har siddet som Minister, intet har gjort for at faa Præsteløftet afskaffet, skal jeg dér overfor udtale, at jeg allerede ved første Behandling svarede ham derpaa, og han behøver derfor endelig ikke at gentage dette Spørgsmaal. Jeg sagde, at jeg følte mig bundet ved den Borgfred, som var afsluttet forud for næstforrige Valg, og som netop indbefattede Spørgsmaalet om Præsteløftets Afskaffelse. At arbejde for at faa det ændret kunde ikke falde mig ind, idet jeg langt foretrak det Præsteløfte, vi har, som er af den Karakter, at det ikke kan gøres gældende efter sin Ordlyd, fremfor at gaa til et nyt Præsteløfte, som vilde blive gjort gældende efter sin Ordlyd. Hvad jeg har imod det her stillede Forslag, er, at ordinerede Personer skal aflægge Præsteløftet, at man opstiller Præsteløftet isoleret og forelægger det for en Mand til Underskrift, medens det, naar det nu aflægges, kun indgaar som Led i noget, der skal til, forinden man træder ind i Præstegerningen, og det fra alle Sider indrømmes, at det ikke kan eller skal overholdes.

Det ærede Medlem, Hr. Jacobsen, sagde, at han var fuldkommen enig med mig i den Opfattelse, jeg som Ordfører for det Mindretal, jeg tilhører, har gjort gældende i Betænkningen og i mine Udtalelser om Præsteløftet, og han mente, at alle her i Salen ogsaa var enige med mig. Deri tror jeg, det ærede Medlem i nogen Grad tager fejl, der er vist adskillige, som langt